Cena pojedynczego Nru 6 hal.

Nr. 187. Kraków, Czwartek 13 Sierpnia 1914.

PRENUMERATA wynosi w Krakowie miesięcznie 2 kor., kwartalnie 6 kor. Za dwurazowe odnoszenie do domu dopłaca się 60 hal. — za jednorazowe 40 hal.

Na prowincyi miesięcznie 2 kor. 70 h., kwartalnie 8 kor. W państwie niemieckiem kwartalnie 10 kor., w innych państwach kwartalnie 12 kor.

Zmiana adresu 40 hal.

# GŁOS NARODU

WYDANIE PORANNE.

Listy pieniężne, przekazy na prenumeratę i inseraty nadsyłać należy franco do Administracyi „Głosu Narodu“. — Prenumeratę oprócz upoważnionych agencyi przyjmuje każdy urząd pocztowy w obrębie monarchii i w państwie niemieckiem. Reklamacye nieopieczętowane nie podlegają opłacie pocztowej. Rękopisów redakcya nie zwraca.

Adres Redakcyi: Ul. św. TOMASZA L. 35. Adres telegr.: „Głos Narodu“ Kraków. Telefon redakcyjny Nr 190. Telefon admin. i drukarni Nr 2046.



## Ks. Likowski arcybiskupem gnieźnieńskim.

**Po 9 latach wakansu.**

**Berlin.** „Nord Allg. Ztg“ donosi: Rząd uchwalił **obsadzić arcybiskupstwo gnieźnieńskie**, opróżnione od śmierci arcybiskupa Stablewskiego. Rokowania ze Stolicą papieską doprowadziły do porozumienia takiego, że **arcybiskupem gnieźnieńskim ma zostać zamianowany dotychczasowy biskup poznański ks. Dr Likowski.** Nominacya jeszcze nie nastąpiła, ale jest bliską.

* * *

Po ośmioletniem prawie osieroceniu otrzyma wreszcie archidyecezya poznańsko-gnieźnieńska swego arcypasterza-ordynaryusza. Z radością dowiedzą się nie tylko Wielkopolanie ale wszyscy Polacy, że arcybiskupem w najstarszej polskiej dyecezyi i prymasem polskim zostanie znowu Polak, z radością tem większą, że wybór Stolicy św. padł na jednego z najdostojniejszych przedstawicieli polskiego duchowieństwa, na prałata zasług, cnoty i nauki niezwykłej. — Ks. biskup Likowski liczy dzisiaj lat 78. Od zgonu ostatniego arcybiskupa poznańskiego ks. Floryana Stablewskiego w dniu 24 listopada 1906 r. jest ks. Likowski administratorem dyecezyi poznańskiej, a dodać trzeba, że w ciągu ostatnich 9 lat rządów ks. Stablewskiego główny ciężar kierownictwa archidyecezyi spoczywał na jego barkach jako wikaryusza generalnego i biskupa-sufragana. Ks. Likowski zna zatem doskonale potrzeby swej rozległej archidyecezyi.

Jako sumienny i pracowity historyk Kościoła w Polsce ks. Likowski cieszy się wielką powagą w polskich kołach naukowych. Jest członkiem Akademii Umiej. w Krakowie i prezesem Tow. Naukowego w Poznaniu. W r. 1911 cała Polska obchodziła 50-lecie jego kapłaństwa. Szereg jego dzieł naukowych polskich i niemieckich — zwłaszcza z zakresu unii kościelnej w Polsce jest bardzo długi.

Zamianowanie ks. Likowskiego arcybiskupem zawdzięczać należy Stolicy św., która przez 8 lat konsekwentnie odrzucała kandydatury niemieckich prałatów, przedkładane przez rząd pruski... Może przyspieszyła tę nominacyę dzisiejsza chwila polityczna...

## Na terenach wojny.

(Telegramy »Głosu Narodu« z dnia 13 sierpnia).

**W Królestwie Polskiem.**

**Wiedeń.** (T. B.) Z północnego placu wojny donoszą: Wojsko nasze w dalszym marszu do Królestwa Polskiego **dotarło aż do Jędrzejowa.** Jędrzejów leży na linii kolei warszawsko-wiedeńskiej około 70 km. na północny wschód od Krakowa. **700 dezerterów rosyjskich wysłano do Lincu, Solnogrodu i Insbrucka.** Znamienną dla ducha naszych wojsk jest **wiadomość, iż jeden huzar**, który się dostał do niewoli, dnia **następnego na koniu kozackim wrócił do swojego oddziału.**

Jędrzejów należy — jak niemal wszystkie miasteczka w Krakowskiem — do najstarszych osad polskich. Początek Jędrzejowa sięga XII. wieku, kościół pocysterski w Jędrzejowie, jedna z najwspanialszych świątyń w Polsce, pochodzi z r. 1149 i mieści w sobie kości bł. Wincentego Kadłubka, który złożywszy godność biskupa krakowskiego w klasztorze Cystersów jędrzejowskich życie zakończył. Dzisiaj Jędrzejów liczy około 3.500 mieszkańców, jest małem miasteczkiem powiatowem w gubernii kieleckiej. Połączony jest drogą bitą z Kielcami i Miechowem tudzież z pobliską stacyą kolei warszawsko-wiedeńskiej Myszków.

**Sukcesy niemieckie w Alzacyi.**

**Berlin.** (T. B.) Biuro Wolffa donosi: **Koło Miluzy wojska niemieckie zabrały do niewoli 10 oficerów francuskich i 613 żołnierzy, zabrały także cztery armaty, 10 wozów i wielką ilość broni. Na ziemi niemieckiej niema już nieprzyjaciela.** Koło Lagarde niemieckie wojsko zabrało przeszło 1.000 jeńców niezranionych. Jest to więcej niż szósta część obu francuskich pułków, które brały udział w walce.

**Manewry floty niemieckiej.**

**Berlin.** Biuro Wolffa: **Niemiecka łódź podmorska dostała się w ciągu ostatnich dni do wybrzeży wschodnich Anglii, aż do wysp szetlandzkich.** O wynikach tej ekspedycyi nie można jeszcze teraz nic donieść.

**Berlin.** Biuro Wolffa: Krążownik pancerny „Goeben“ i mały krążownik „Wrocław“ przybyły 5 bm. po ostatnim napadzie na wybrzeża algierskie do neutralnego portu w **Messynie i uzupełniały tam zapasy węgla.** Angielskie okręty obserwowały port, mimo to udało się 6 bm. okrętom niemieckim wydostać z Messyny na otwarte morze. Dalszych szczegółów z łatwo zrozumiałych powodów nie można donieść.

**Anglicy niepokoją kolonie niemieckie.**

**Berlin.** (Biuro Wolffa). Angielskie dzienniki podają wiadomość, że **port Daressalam był atakowany przez Anglików i że tamtejsza stacya radiotelegraficzna została zniszczoną.**

(Daressalam jest głównem miastem w niemieckiej afrykańskiej kolonii „Deutsch-Ostafrika“, rozciągającej się między Oceanem Indyjskim a Wielkiemi jeziorami (Victoria, Tanganijka, Niassa). Dares-Salaam („dom pokoju“) liczy około 25.000 mieszkańców, ma nowożytne urządzenia portowe, telegraficzne, szkoły, kościoły i t. d. Leży nieco na południe od Zanzibaru).

## Manifest francuski.

**Bojownicy odwetu.**

**Muehlheim** (w badeńskiem). W niedzielę rzucili lotnicy nad Miluzą pakiety z odezwami drukowanymi w Belforcie następującej treści:

Odezwa francuskiego generalisimusa do Alzatczyków! Synowie Alzacyi! **Po 44 latach bolesnego wyczekiwania francuscy żołnierze znowu wstępują na ziemię waszego szlachetnego kraju. Są to pierwsi bojownicy wielkiego dzieła odwetu.** Napełnia ich to dumą, iż mogą tego dzieła dokonać. **Za to poświęcą swoje życie.** Naród francuski jak jeden mąż stoi za nimi i na swoich sztandarach wypisał sowa: **Prawo i wolność!** Niech żyje Alzacya, niech żyje Francya! Francuski generalissimus J o f f r e“.

**Kłamliwe sprawozdania francuskie.**

**Berlin.** Biuro Wolffa donosi: Ponieważ metoda francuskich srawozdań wojennych jest dostatecznie znaną, nikt się nie zdziwi, że z Paryża wychodzą w świat różne kłamstwa o świetnych sukcesach armii francuskiej. Małe niemieckie oddziały graniczne wzupełnie nieobronnem miasteczku Altkirch miały polecenie ustępować przed przeważającemi siłami wroga, aż nadejdą posiłki. Tymczasem dywizye francuskie, które wtargnęły, zostały pobite po wschodniej stronie Miluzy i odparte ku granicy szwajcarskiej. O tem sprawozdania francuskie milczą, natomiast **opisują wielki entuzyazm ludności z powodu wkroczenia Francuzów do Miluzy.** Tak sa kłamliwe są sprawozdania o zajściach w Leodyum, o liczbie żołnierzy niemieckich i belgijskich, o stratach niemieckich itd.

# Telegramy.

**Rumunia przeciwko Rosyi.**

**Berlin.** (Tel. wł.) Berlińskie koła polityczne otrzymały informacyę, że **Rumunia w stosownej chwili cofnie neutralność i wystąpi zbrojnie przeciwko Rosyi.**

**Rewolucya na Kaukazie?**

**Berlin.** (Tel. wł.) „Deutsche Tages-Zeitung“ donosi z Konstantynopola: **Na Kaukazie wybuchła rewolucya.** Wojsko rosyjskie i rodziny rosyjskich urzędników opuszczają Kaukaz.

**Rosya będzie pobitą.**

**Bukareszt.** (T. B.). Wiceprezydent Izby deputowanych, Stere, wyraża w dzienniku „Dimineaca“ zapatrywanie, iż **Rosya będzie pobitą.** Swego czasu **zapowiadał on także klęskę Rosyi z Japonią i rewolucyą rosyjską.** Także rola Rosyi w konflikcie bałkańskim wcale go nie zdziwiła, podobnie jak i wybuch dzisiejszej wojny światowej. **Rosya będzie pobitą i wybuchnie w niej także teraz rewolucya.** Musimy, pisze Stere, **pójść z Austro-Węgrami, a z Bułgaryą zawrzeć stałą przyjaźń**, polegającą na wspólnym interesie w wyparciu Rosyi z Bałkan. To musi być nasze najbliższe zadanie na przyszłość. Wtedy będziemy mogli dalej prowadzić naszą politykę narodową.

**Przeszło milion ochotników.**

**Berlin.** (T. B.) Od ogłoszenia mobilizacyi zgłosiło się oprócz obowiązanych do służby wojskowej **jeszcze ponadto 1,200.000 ochotników.**

**Legion akademicki.**

**Wiedeń.** „Wiener Hochschulkorrespondenz“ donsi, iż na posiedzeniu wszystkich profesorów uniwersytetu wiedeńskiego w obecności rektora uchwalono **zamienić gmach uniwersytecki w lazaret wojskowy dla umieszczenia rannych.** Wszystkie sale i ubikacye uniwersytetu będą w tym celu adaptowane. W gmachu uniwersyteckim odbył się dziś **asenterunek akademików, którzy się zgłosili jako ochotnicy do służby wojennej celem utworzenia legionu akademickiego.** Dotychczasowa mensa academica oddana będzie do użytku pacyentów wojskowych.

**Rozporządzenia cesarskie.**

**Wiedeń.** (T. B.) „WienerZtg“ ogłasza cesarskie rozporządzenie dotyczące **opieki nad osobami cywilnemi wydalonemi przymusowo ze swych miejsc pobytu w celach wojennych.** Do tego zauważa się ze strony miarodajnej, że rozporządzenie to nie powinno wywoływać obawy, jakoby groziło oblężenie takiej twierdzy lub innej miejscowości, po prostu tylko bierze się wzgląd na wszelkie nawet najbardziej odległe ewentualności Osoby wydalone w takich okolicznościach będą mogły otrzymać pracę i zarobek przy pomocy urządzeń postronnie tego pracy już istniejących i obecnie przez rząd znacznie rozszerzonych i zreorganizowanych.

Dalej publikuje „Wiener Ztg“ rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych (w porozu-

mieniu z ministrem finansów) ustalające **wymiar zaprowiantowań wojskowych** ustanowionych rozporządzeniem cesarskiem z 11 sierpnia 1914 tudzież wymiar **wynagrodzenia** za te **świadczenia**. Minister spraw wewnętrznych wystosował do wszystkich politycznych urzędów krajowych reskrypt mający na celu uregulowanie ofiarności składkowej u publiczności, zwłaszcza w tym kierunku, aby pewne cele nie były upośledzone kosztem innych.

### Angielskie kable nie przyjmują depesz szyfrowanych.

**Berlin** (T. B.). Jak tutejszy amerykański „Continental Times" donosi, angielskie kable nie przesyłają już dalej do Waszyngtonu telegramów szyfrowanych posła amerykańskiego w Szwecyi. Postępowanie to sprzeciwia się prawu międzynarodowemu, gdyż uniemożliwia państwom neutralnym porozumiewanie się ze swoimi zastępcami dyplomatycznymi i innemi państwami neutralnemi i wywoła w całej opinii publicznej w Ameryce wielkie wzburzenie.

### Los okrętów handlowych.

**Berlin.** „Nord Allg. Ztg." donosi: Rząd niemiecki zaproponował angielskiemu, rosyjskiemu i belgijskiemu rządowi, aby okręty handlowe tych państw, znajdujące się w chwili wybuchu wojny w portach nieprzyjacielskich zostały wypuszczone. Angielski rząd przyjął tę propozycyę tylko w odniesieniu do okrętów aż do pojemności 5000 tonn, inne okręty chce zatrzymać. Oprócz tego żądał rząd niemiecki odpowiedzi do 7 sierpnia, rząd angielski dał jednak odpowiedź dopiero 8 sierpnia, mimo to rząd niemiecki propozycyę rządu angielskiego przyjął pod warunkiem, iż Anglia zgodzi się na odpowiednie przedłużenie terminu. Rząd francuski, rosyjski i belgijski jeszcze nie dały odpowiedzi.

### Mobilizacya Turcyi.

**Konstantynopol.** (T. B.). Sutan wystosował do armii proklamacyę, w której wywodzi, że podczas gdy wszyscy pracowali w pokoju dla postępu ojczyzny, wybuchła w Europie wielka wojna. Z tego powodu zarządził był mobilizacyę, ale zgłosiło się tyle ludzi, że **starsi powołani mogą powrócić znowu do domu dla prac na roli.**

### Hr. Szoegenyi Marich.

**Berlin.** (T. B.) Sekretarz stanu Jagow zjawił się dziś u ustępującego ambasadora austro-węgierskiego hr. Szoegenyi Maricha i **wręczył mu z polecenia cesarza Wilhelma brylanty do orderu Czarnego Orła.**

**Berlin.** (T. B.) Cesarz Wilhelm dziś przyjął hr. Szoegyenyi Maricha na audyencyi pożegnalnej.

**Rzym.** (T. B.) Dzienniki zaprzeczają wiadomości o obsadzeniu Skutari przez Czarnogórców.

## Warunkowe zezwolenie na kolportaż.

### Tylko dodatków nadzwyczajnych.

### Część dochodu na cele humanitarno-wojenne.

**Wiedeń.** (T. B.). Prezydyum rady ministrów ogłasza następujący komunikat:

Żywe zanteresowanie się publiczności zajściami wojennemi spowodowało dzienniki do wydawania osobnych dodatków, rozszerzanych za pomocą kolportażu. To postępowanie, wynikłe z niezaprzeczonej praktycznej potrzeby, sprzeciwia się jednak par. 23 ustawy prasowej, który zakazuje wywoływania, rozdawania i sprzedawania druków poza lokalami na to przeznaczonymi. Aby więc dla stanu faktycznie panującego stworzyć ustawową podstawę, rząd w jutrzejszym dzienniku ustaw państwa (tj. czwartkowym) i w „Wiener Ztg" ogłosi (tj. już ogłosił) rozporządzenie cesarskie **upoważniające do kolportażu nadzwyczajnych dodatków pism peryodycznych z wiadomościami, które stoją w związku z wypadkami wojennymi i które podług istniejących przepisów wogóle mogą być ogłaszane.** Zezwolenie to jednak jest połączone z pewnymi warunkami:

Doskonałe patryotyczne zachowanie się prasy, która w bardzo skuteczny sposób oddaje swoje usługi na cele humanitarne, uprawnia do nadziei, że przedsiębiorstwa dziennikarskie będą gotowe także do współdziałania w **ściąganiu dochodów z kolportażu nadzwyczajnych dodatków dla trzech głównych celów opieki wojennej,** mianowicie: na „Czerwony Krzyż", na „zapomogowy fundusz wojenny dla rodzin żołnierzy powołanych", w końcu na opiekę nad rodzinami żołnierzy poległych w walce. W tym celu **od każdego egzemplarza dodatku nadzwyczajnego ściąganą będzie należytość 2 halerzy na powyższe cele. Na dodatkach nadzwyczajnych będzie wydrukowana cena sprzedaży, w której zawarta jest już powyższa należytość.** Nałożenie tej należytości 2 halerzy da publiczności możność w sposób jednostkę nie obciążający, popierać doniosłe cele humanitarne. — Przez to nawet osoby niezamożne będą mogły przez najmniejsze dary zaspokoić chęć spełnienia swego obowiązku świętego względem ojczyzny i jej obrońców, tak jak to czynią bogaci przez dary największe.



# KRONIKA.

**Dr Leo w Wiedniu.** Prezes Koła Polskiego Dr Leo przybył do Wiednia i odbył konferencye z kierującymi osobistościami o sprawach związanych z obecną sytuacyą.

**Z „Sokoła" krakowskiego.** Przypomina się, że wpisy do „Sokoła" przyjmuje się od godz. 8 rano do 9 wieczorem w gmachu „Sokoła" (parter na prawo). Tamże odbywają się zaciągi do „Drużyn polowych". Członkowie niećwiczący winni natychmiast się zgłosić do pomocniczych prac w różnych sekcyach.

**O zakupno środków żywności.** Ze względu na zwiększony dowóz artykułów żywności z Królestwa Polskiego, byłoby wskazanem, by wszyscy w miarę możności zaopatrywali się w jak największe zapasy żywności. Powodem tego są korzystne ceny, które przecież mogą niebawem być podwyższone.

**Capszczyk po ulicach miasta** odegrały wczoraj wieczorem muzyki wojskowe. Wśród dźwięków hymnu ludu, marszów i pieśni narodowych przeciągnęły orkiestry przez ważniejsze ulice. Orkiestrom towarzyszyli żełnierze z lampionami i tłumy publiczności wznosząc wrogie okrzyki przeciw Rosyi i manifestując za wojną. Orkiestry zatrzymały się przed gmachem Starostwa, Dyr. policyi, kasynem oficerskim i i.

**Zamknięcie szynków.** Skutkiem rozszerzającego się z każdym dniem pijaństwa w naszem mieście policya widziała się zmuszoną zamknąć kilkanaście szynków przeważnie żydowskich. Przeprowadzona bowiem kontrola wykazała, że **żydzi mimo zakazu sprzedawali nad miarę wódkę i piwo rezerwistom.** Gdy wyszedł znów zakaz, aby szynki były bezwarunkowo zamykane w oznaczonych godzinach, szynkarze radzili sobie w ten sposób, że drzwi frontowe wprawdzie zamykali, jednakowoż wpuszczali gości przez oficyny. Policya sztuczki żydowskie jednak wykryła, szynkarzy pociągnęła do odpowiedzialności a szynki opieczętowała. Przykładne ukaranie winnych niewątpliwie poskutkuje.

**Napływ srebrnej monety.** Wczoraj po raz pierwszy od szeregu dni zauważyć się dała dostateczna ilość srebrnej monety. Kawiarnie i sklepy, które z tego powodu dotychczas w przykrem były położeniu, wczoraj nie napotykały żadnych w tym kierunku trudności. Publiczność płaciła wszędzie monetą. Jak z tego widać — Kraków wraca do dawniejszych normalnych zupełnie stosunków. Do tej korzystnej zmiany przyczyniła się w pewnej mierze policya, która wyłapywała spekulantów, gromadzących wielką ilość srebra.

**Ks. Arcybiskup Bilczewski** wydał do duchowieństwa swe archidyecezyi odezwę, wzywającą do zorganizowania prac na roli, by prędko zebrano plony. Duchowieństwo winno lud uspokajać i podnosić ducha. „Niech wszyscy wspierają się ochoczo i z całem poświęceniem we dnie i w nocy, nawzajem starzy i młodzi w zebraniu z pól darów Bożych, aby i jedno ziarno nie przepadło, nie zmarniało z naszej winy. — Stańmy w tej dziejowej godzinie ludzie wszystkich narodowości, kraj zamieszkujący, jako jedna wielka rodzina Boża. Bóg tak chce! Dobro pospolite tego wymaga!"

**Poseł na sejm węgierski hr. Apponyi** zjawił się u ministra honwedów i ofiarował swoje usługi wojenne. Zarazem swój zamek w Eberhard oddał do dyspozycyi dla pielęgnowania rannych. Minister przyjął z wdzięcznością obie oferty.

**Zbiory niemieckie.** Biuro Wolffa donosi: Podług doniesienia przewodniczącego rady rolniczej **wynoszą zbiory niemieckie rolnicze przeszło 160 milionów cetnarów metr.**, starych zapasów zaś jest jeszcze 15 do 20 milionów cetnarów metr. zboża i mąki. Ponieważ zapotrzebowanie aż do przyszłych zbiorów wynosi 134 mil. cntn., przeto zaopatrzenie Niemiec w chleb jest zupełnie zabezpieczone.

## Kronika wypadków wojennych.

28 czerwca: Zamordowanie następcy tronu.
2 lipca: Przewiezienie zwłok do Wiednia.
4 lipca: Pogrzeb zwłok w Artstätten.
6 lipca: Bojkot handlowy w Serbii.
7 lipca: Pierwsza rada ministrów, która uchwaliła zarządzenie przeciw Serbii.
8 lipca: Pierwsza audyencya Berchtolda u cesarza, oświadczenie Tiszy w sejmie węgierskim.
10 lipca: Nagły zgon Hartwiga w Belgradzie.
12 lipca: Panika w Belgradzie między a. w. poddanymi.
15 lipca: Tisza składa drugie oświadczenie w sejmie węgierskim.
17 lipca: Częściowa mobilizacya Serbii.
20 lipca: Toasty pokojowe cara i Poincarego w Petersburgu.
23 lipca: Postawienie ultimatum Serbii.
25 lipca: Odpowiedź Serbii, ogólna mobilizacya w Serbii, Wyjazd ambasadora Giessla, odrzucenie propozycyi Rosyi o przedłużenie czasu ultimatum. Częściowa mobilizacya w Austro-Węgrzech.
26 lipca: Próby lokalizacyi wojny.
27 lipca: Pierwsza walka z Serbami pod Temes Kubin. Częściowa mobilizacya Rosyi przeciw Austryi.
28 lipca: Wypowiedzenie wojny Serbii ze strony Austryi, próba pośrednictwa Greya.
29 lipca: Wysadzenie mostu pod Belgradem, zdobycie dwóch parostatków serbskich. Oświadczenie Asquitha o powadze położenia.
30 lipca: Cesarz wraca do Wiednia. Ostrzeliwanie Belgradu, walki nad Driną, wymiana depesz między carem a ces. Wilhelmem.
31 lipca: Ogólna mobilizacya w Austryi. Niemcy stawiają terminowe zapytanie w Petersburgu w sprawie mobilizacyi.
31 lipca: Ogólna mobilizacya w Rosyi. Mobilizacya w Niemczech, w Holandyi. Ogłoszenie moratoryum w Austryi. Wysadzenie mostu w Szczakowej.
1 sierpnia: Mobilizacya w Belgii, Ultimatum Niemiec wobec Rosyi, mobilizacya w Szwajcaryi, we Francyi, wypowiedzenie wojny Rosyi przez Niemcy, pierwsza potyczka graniczna rosyjsko-niemiecka.
2 sierpnia. Walki pod Eydkunami i Johannisburgiem, zajęcie Luksemburga przez Niemcy, francuscy awiatorzy rzucają bomby na Norymbergę, ostrzeliwanie Libawy przez krążownik „Augsburg". Włochy ogłaszają neutralność.
3 sierpnia: Obsadzenie Częstochowy, Kalisza i Będzina przez wojska pruskie, porozumienie rumuńsko-bułgarskie, częściowa mobilizacya Szwecyi, wypowiedzenie wojny Francyi przez Niemcy.
4 sierpnia: Mowa ces. Wilhelma w Reichstagu. Mobilizacya Rumunii. Mowa Greya przeciw Niemcom. Walki kawaleryi rosyjskiej koło Kretyngi. Zamknięcie Dardaneli przez Turcyę Wypowiedzenie wojny Belgii przez Niemcy. Wypowiedzenie wojny Niemcom przez Anglię. Ostrzeliwanie wybrzeży Algieru przez flotę niemiecką, cofnięcie się Moskali z granicy rosyjsko-tureckiej i Warszawy.
5 sierpnia: Neutralność Ameryki. Wypowiedzenie wojny Austryi przez Czarnogórę.
6 sierpnia: Wypowiedzenie wojny Rosyi przez Austryę. Walki rosyjsko-niemieckie koło Schwiddern, obsadzenie przez Prusy Briey. Wypowiedzenie wojny Niemcom przez Serbię.
7 sierpnia: Odezwa ces. Franc. Józefa do armii i floty, zajęcie przez Austryę Olkusza i Wolbromu, walki koło Podwołoczysk, Radziwiłłowa i Adamówki. Odparcie ataków serbsko-czarnogórskich na Vardiste i Trebinje; zajęcie Leodyum przez Niemcy; ogłoszenie neutralności Danii i Szwajcaryi.
8 sierpnia: Bitwa pod Miechowem, walki graniczne w Alzacyi, zajęcie dwóch statków handlowych serbskich przez austryackich żandarmów. Ogłoszenie neutralności Szwecyi i Norwegii.
9 sierpnia: Dalsze potyczki na granicach Galicyi, ostrzeliwanie Teodo przez Czarnogórę. Zatonięcie angielsk. krążownika „Amphion" i niemieckiego okrętu „Königin Louise". Zajęcie stolicy Togo Lome przez Anglików. Zniszczenie portu Hango przez Moskali.

Nakładem wydawnictwa „Głosu Narodu" Sp. z ogr. odpow. Redaktor odpow Jan Matyasik —Drukarnia „Głosu Narodu", w Krakowie